

LUKAS EVANGELIUM 2:1-20

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien.

Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad.

Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde.

Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärget.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten.

Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran.

Men ängeln sade till dem:

"Var inte rädda. Jag bär bud till er

om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba."

Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvält.

När äglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: "Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta."

De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban.

När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn.

Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade.

Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det.

Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

LUUKKAAN EVANKELIUMI 2:1-20

Siinen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano.

Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syrian käskynhaltijana.

Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukaan omaan kau-punkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemii, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta.

Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojан, esikoisensa.

Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ul-kona vartioimassa laumaansa.

Yhtäkkiä heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät.

Pelko valtasi paimenet, mutta en-kei sanoi heille: "Älkää pelätkö!"

Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle.

Tänään on teille Daavidin kau-pungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on mer-kinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä."

Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sota-joukko, joka ylisti Jumalaan sanoen:

Jumalan on kunnia korkeuksissa, -maan pääällä rauha ihmisiillä, joita hän rakastaa.

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toi-silleen: "Nyt Betleheimi! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti."

He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.

Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu.

Kaikki, jotka kuulivat paimenen sanat, olivat ihmeissään.

Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tut-kisteli sitä.

Paimenet palasivat kiittäen ja ylistää Jumalaan siitä, mitä olivat kuuleet ja nähneet.

Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

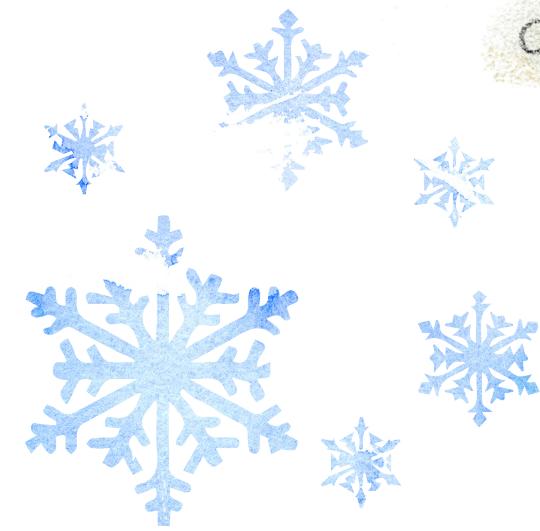

ILLUSTRATION: MARIA MANNBERG